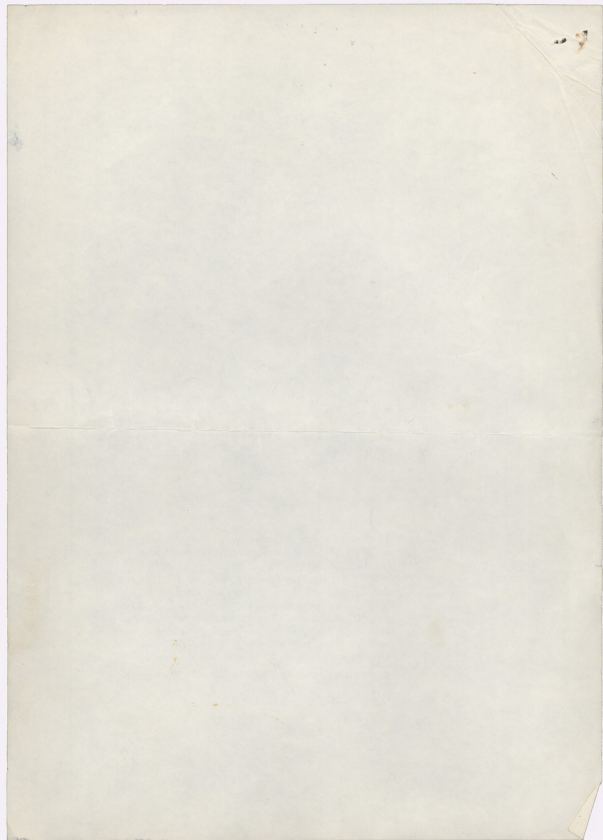
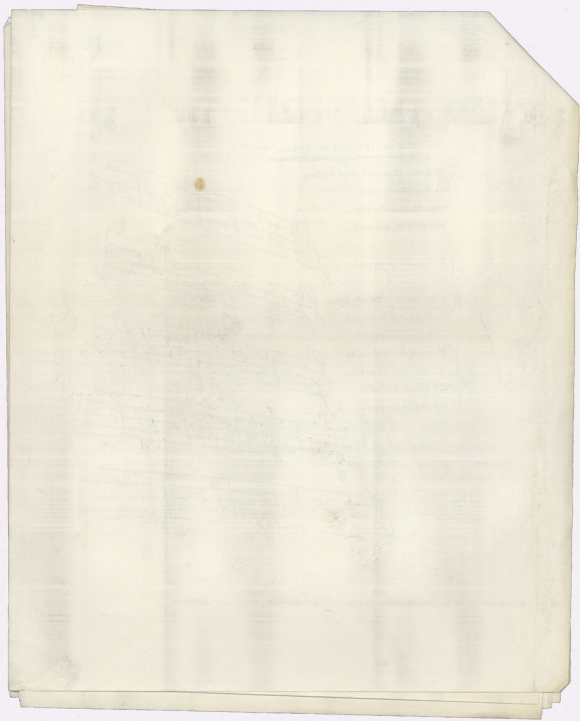

Τὰ «Γράμματα ἀπὸ τῆ Γερμανίας» γράφτηκαν τὸ Μάρτη τοῦ 1966. Ὁ Μίκης Θεοδωράκης τὰ μελοποίησε τὸν Ἀπρίλη. Τραγουδήθηκαν γιὰ πρώτη φορὰ τὸν Ἰούλη στὶς «Ἑσπερίδες» τοῦ Γιάννη Ἀργύρη ἀπὸ τὸν Γιώργο Ζωγράφου μὲ συνοδεία στὸ πιάνο τοῦ Τάσου Καρακατσάνη. Ἐκτὸς ἀπὸ αὐτὰ τὰ δεκατρία ὑπάρχουν ἄλλα ἑξή γράμματα. Οἱ φωτογραφίες τῶν στίχων μὲ τὴ μουσική, - ὅπως προστέθηκε δίπλα ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν συνθέτη, - τυπώθηκαν γιὰ λογαριασμὸ τοῦ «καλλιτεχνικοῦ Γραφείου Πειραιῶς», Γλάδστωνος 10, Ἀθήνα 141.

COPYRIGHT γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ Ἐξωτερικό.

Ἄριθ. 1.000—6.000

Κρουαίτρας (Βαρελόνη-Λακων).

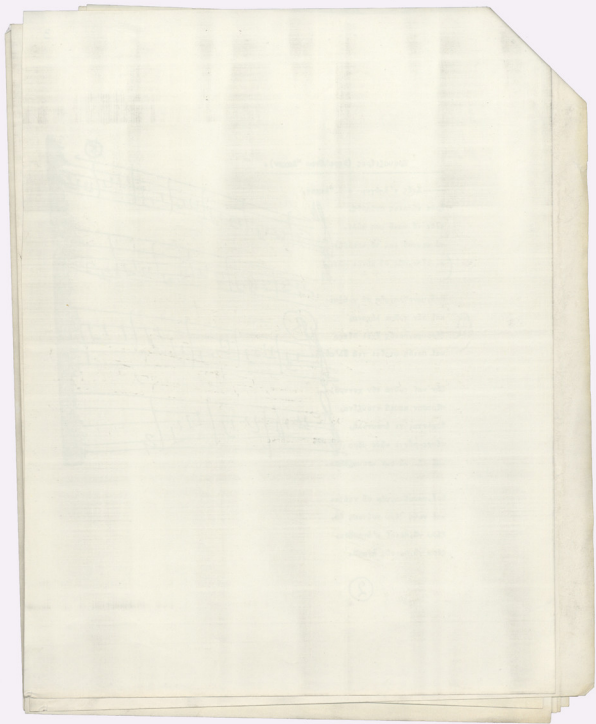
---Χρὴς τ' ἄβγατο σὺς ἄλακον,

ἔρθε κήποιος ποταρῆς,
εἶθε τὸ κακὸν ρὰς χάλι,
τὸ κούτσὸν μὰς τὸ κρεββάτι
(κι εἶπε, πὰς οὐ κένει κένει)

ἔρθε, μονάλλα, μὴ σὲ νιῆσαι
καὶ δὲν τ' ἔμει λήχωνα,
ἔβρουμα, ποῖός ἔχει δέκα
καὶ ποῖός φτατοὶ γὰρ εἴ' αὐτῶν.

ἔδν καὶ τοῦτ' ἔνν χονερῶ,
ἤρασαν καυτῶ ντουζῆνα,
ἔρχονται γι ἐπιστολή,
πέντα-πέντε κῆδὸν βέρα
καὶ τὴν κένουν κρουαῖτρα.

ἔρθε, μονάλλα, μὴ σὲ νιῆσαι
καὶ τοῦτ' ἔβρου τοῦτ' αὐτῶν δὲ,
ἔβρου γὰρ, ποῖός γ' ἔβρου,
ἔβρου γὰρ, ποῖός ἔβρου.

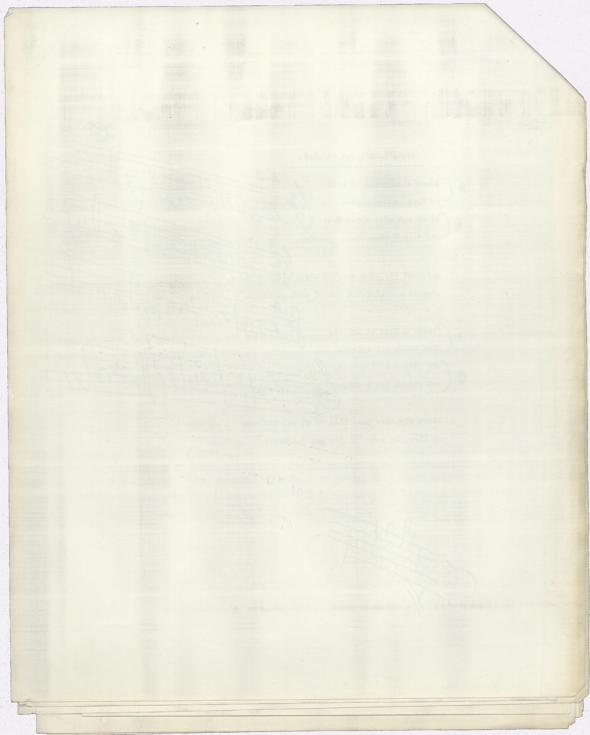
Κίνηση δ' κίνηση γιά νά ρέει.

A Κίνηση δ' κίνηση γιά νά ρέει
 κι έχει μεγάλη σφύρατα,
 B Γι νά του πάρω πρώτα μου,
 τον ήλιο, ή τσικνοπέλα παντάτα.

Παράσας τον, κίνα μου, κι φέρε
 λείπει τον με φίλις και με καλέ χουπέρια.

A Πάρεν δ' κίνηση κι έσο έσο,
 κίνηση καλέ και φέρεται,
 B Πάρε είνε γιά τέ φονικέ,
 του γέλιου μας δ' κλέφτη.

Έτσι κίνηση, κίνα μου, έλλο νά μη του στέφλης,
 νά λεί, πός στην 'Ελλάδα μας σκοτώθηκε δ' Αγγλίας.

Συ'σπειλα.

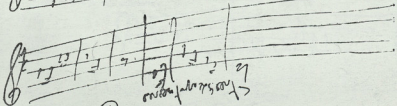
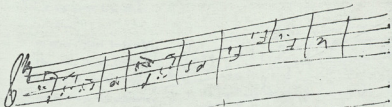
- 3 Συ'σπειλα δυδ-τρεις σκυλας
 και πενηντα μαρκα,
 1 Ευανα μετ ταρκα,
 2 σουφρασα δυδ θρα Γερμανουδ.

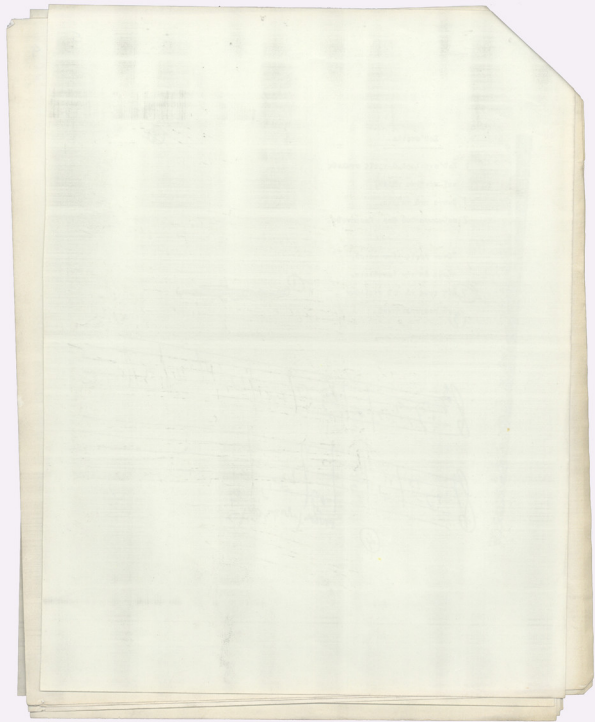
*Οταν βρε'ς λιγο καρδ,
 περνα δι' την 'Αμφαλατα,

(2) μετ τους να καθ στεφλου

(3) μετ πιστοπολητικουδ.

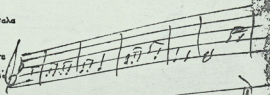
(1) ~~_____~~

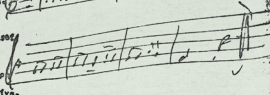

1ο Μήνους

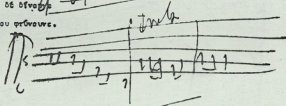
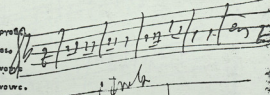
1ο Μήνους δι' τὸ εὐσεβεῖα
ἔγινε ἀρχιγένησται,
καθάρξει πέντε-πέντε
καὶ μιλλοὶ γερμανικῶν.

1ο Μήνους, τὸ καλὸ παστὸν
κρουσὲ πουλκὸς παστὸν
ἔχει γὰρ κίνα μὲ μὰρ
καὶ μὲ μὰρ κίνα μὲ μὰρ.

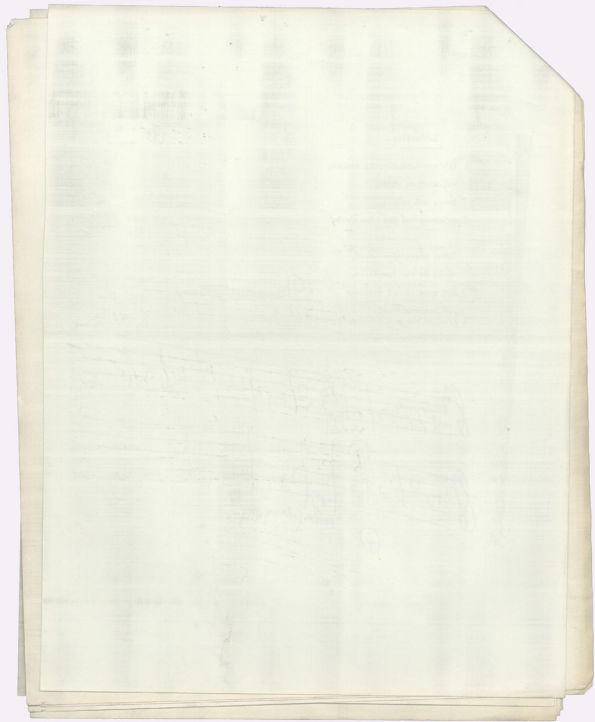

1ο Μήνους ἔχει ἀπαιτησὶ
κάνει πῶς δὲ πῶς ἔχει
δογματὶς σὲ πῶς δὲ ἔχει
καὶ σ' ἔχει τὸ πῶς.

5

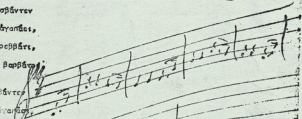

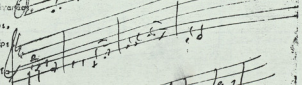
Με ξανθὸν ἄν' ὄσ Βισβάντην (Βισβάντην).

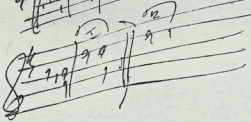
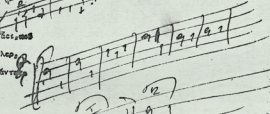
Με ξανθὸν ἄν' ὄσ Βισβάντην
τοὺς Ρωμοὺς τοὺς ἀγαθοὺς,
γιατὶ ζήρουν σὺς κρεββάτι,
νέ'ναι ντοῦρος καὶ βαρβάντι.

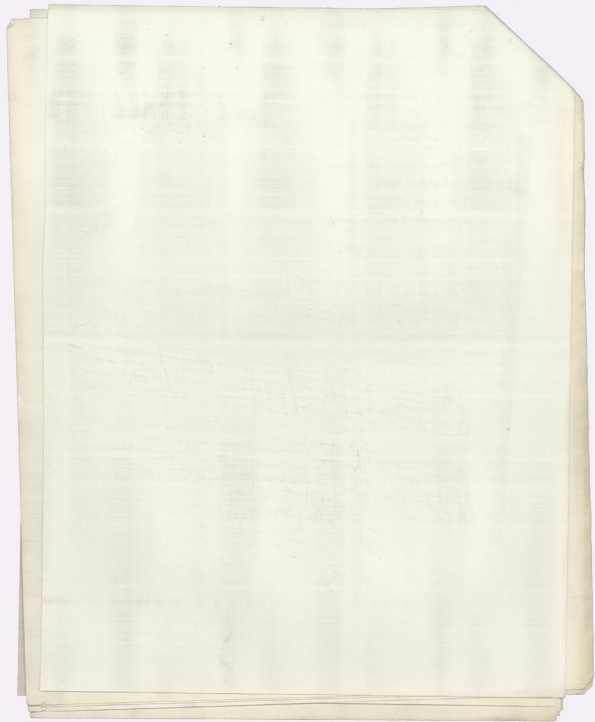

Με καλὴ ἄν' ὄσ Βισβάντην
τοὺς Ρωμοὺς τοὺς ἀγαθοὺς,
ἔσα καὶ μισὸς φουγάρτι,
γίναμα τρελλὸς ζουγάρτι.

Με καλὴ σὲν πικραρτί
τοὺς Ρωμοὺς τοὺς ἀγαθοὺς,
πὶδ πολὺ καὶ ἄν' ὄσ τὸ χέλαρτι,
πὶδ πολὺ καὶ ἄν' ὄσ Βισβάντην.

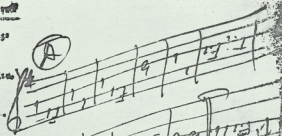

Σὸ κορινθῶ "Ἑλληνικὸ"

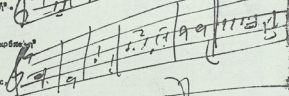
Σὸ κορινθῶ "Ἑλληνικὸ"

A μαζευομεθα τὸ βρῦμα,
πέντε-πέντε ἀπὸ τραπέζης,
καὶ διαβόλουμα "ἀγά",
"ὄψια", "νέα", "ἄλλογ".

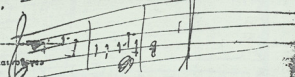
B "Ὅποιος θέλει "ἀρθεύει"

καὶ εἶναι κατὰ λίγαι,
τῆματα τῆς πορβόλου,
ὁ κοσμῆς τῆς γέφυρ,
νὰ'χει νὰ τυλίγαι.

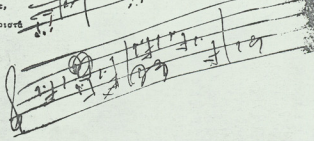
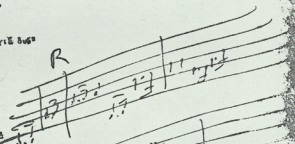

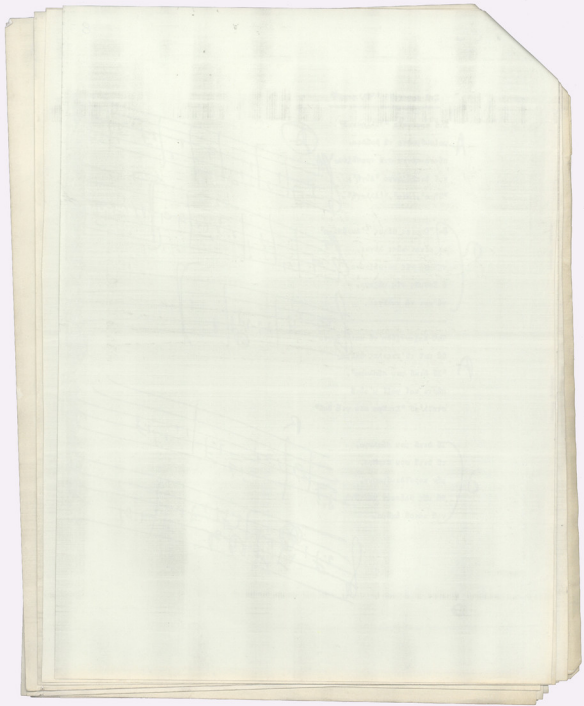
Τὸ Κορινθῶν τὸ καιρὸν

A εἶς μου τὸ "στεκεῖς ἄνω",
"τὸ δεῖς μου πάλωμα",
πῆρτο καὶ μαζί μ' αὐτὸ
"στετῆ" τὸ "Ἐρῶμα σου γιὰ δεῖς"

B τὸ δεῖς μου πάλωμα,
τὸ δεῖς σου στῶμα,
μὴν κοροῦθεύκαστε,
εἶς ἕως βλέπουσιν χωριστὰ
γιὰ καιρὸ ἕκτα.

"Εστειλα σ'ε εβραμα.

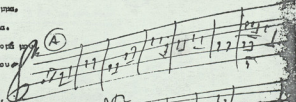
(11)

"Εστειλα σ'ε κβρμα,

A δεκα μβρα εβρμα.

κη γρδρου τ'ενομα

μνο τ'ερχικη του

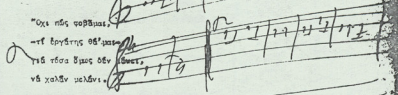

"Οχι ηδς φοβησαι,

-τ' εργατης οδ' μακ

τιδ τβσα εμας οδν

να χαλδν μελδνι.

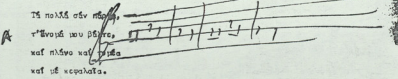

Τε πολλε σεν παρ

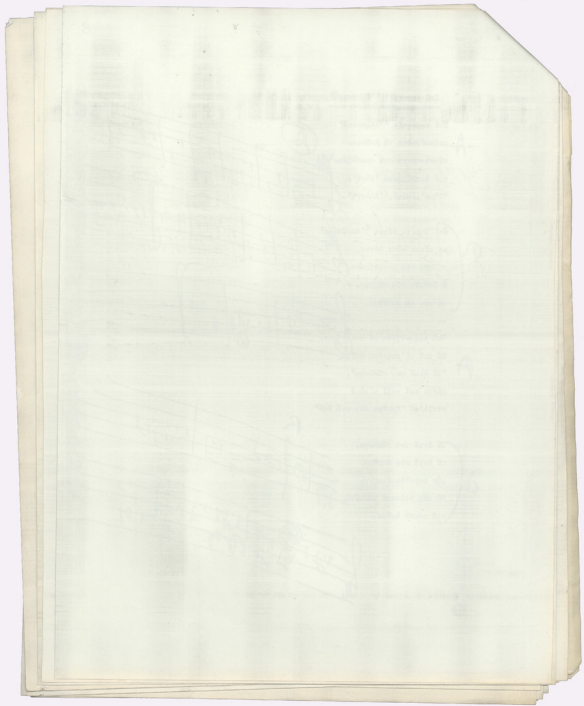
A τ'ενομα του βδντα,

κατ ηλδνο κατ ηλδνα

κατ με κεραλατα.

(8)

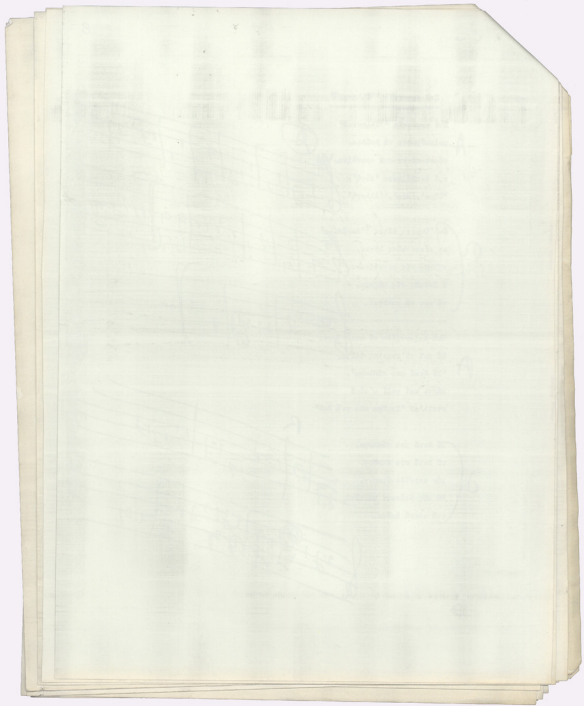

Εγχε' Α Ζωή μας σ'α σ'αφί,

- ① Εγχε' Α Ζωή μας σ'α σ'αφί, ελ-
- 2 ως παρναου, ως παυλίν,
- 3 σ'α ζένα χένετ' Α Ζωή,
- 4 ως σ'αφίλου, ως παρναου.

- Εγχε' Α Ζωή μας σ'α σ'αφί,
- σ' Αρσενική ηε ζέφάνη,
- ζένουμος ως γεννησάνε
- καί ως παυλίν ζένουμος.

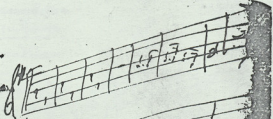
- Ρ.1 Γιά κροσάματο διαλό
- τέν σ'αφάνε ως κρόφανε
- ζέν ζυεί ως νά ζέφουρε.
- 'Η φέχεται κατ' Α Βάχτα ζόν,
- ζένα, σ'ι τέποι κρόφανε
- τή ποτρά μας νά χτίσουμε

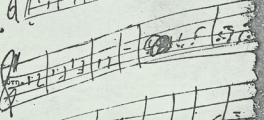

Ἔνα ἕσος κλέρες.

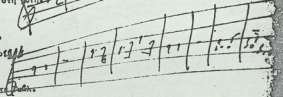
Ἔνα ἕσος κλέρες
ἦνε κι ἔρχοντασ ἀπὸ χῆρα,
γιὰ τὸ Παλαμῶρες,
τὸ Βισανῶρ καὶ τὸ λιρὸ Πάρι.

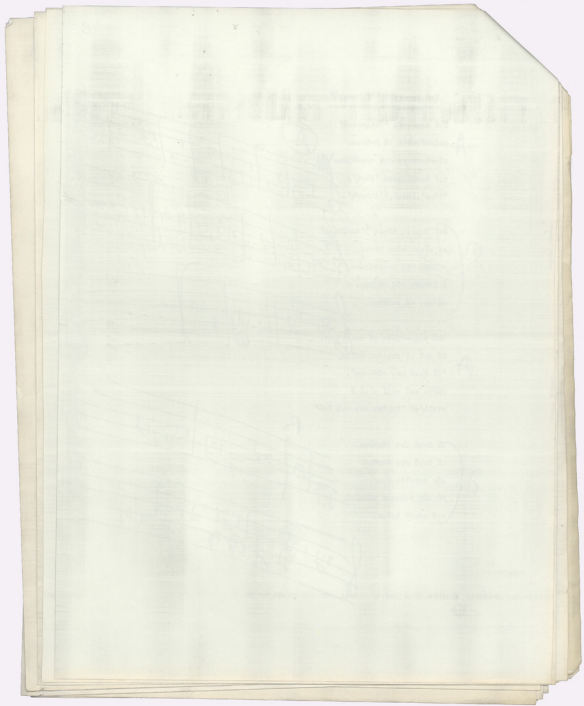

Ἰὸν ἔχρηματο, τὸν κλέρησ
τὸ χωρὶστικὸν ἄλλησ,
μὲ τὴ μῦση τὴ μεγάλησ
ποὺ τοὺς ἔχει μιστ' ἀπὸ

Με' χα τῶσος κλέρες,
ὅσ καὶ μὲνον ἀπὸ χωρὶστικῶσ,
ὅσ' ἔγχα λαδῶνι,
ὅσ ὅσ μ' ἔνισασι ὁ κῆρ ἔχρησ.

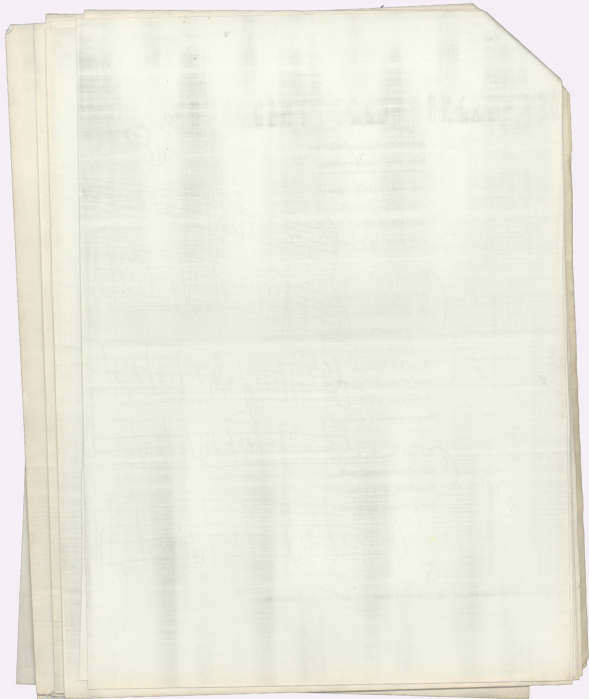
~~Κις σην Βιλλισαυτασε.~~
 Κις σην Βιλλισαυτασε.

πριου σ'ενα Γερμανο,
 κατω απδ το ητρο
 ειχε σκαυλωσ σταυρωσ

a) Κατ του λευ, εν εισαι ευτρας,
 φρα τον σπ φανρωσ
 σην και τότε σην φιλωσ,
 ποσ χτυποσας τα κρη.

Πηξαρ' απδ δαυτουσ,
 ηβου σ'ειδικασ σχολωσ
 φριδχουσε σημασας
 σταχυτηρδωσινεσ σπασωσ

Κατ του λευ, ηδσ εις το
 και τα βρεσκουμε μετ,
 ο Μανωλις σφ γυρωσας
 και ο Ξαντασ στ ητρο.

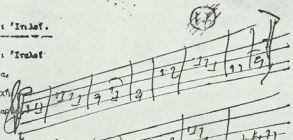
"Ελληνες, Τούρκοι κι 'Ιταλοί.

"Ελληνες, Τούρκοι κι 'Ιταλοί

πήρανε την Γερμανία,

λές και κ'ήναν κατοχή

Έβη άπ' την καγκέλλα

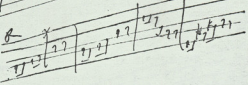

"Ελληνες, Τούρκοι κι 'Ιταλοί

παράτησαν τους καυδούς,

σκέφτονται τό σπέρμα τους

και τις όδεις τις μανάδες.

"Ελληνες, Τούρκοι κι 'Ιταλοί

άρχινησαν άπεργία,

γιατί όδω 'Ισπανία

όδοτηκαν στέ μεταλλάξα.

(υπεργνω ο κληρονομία)

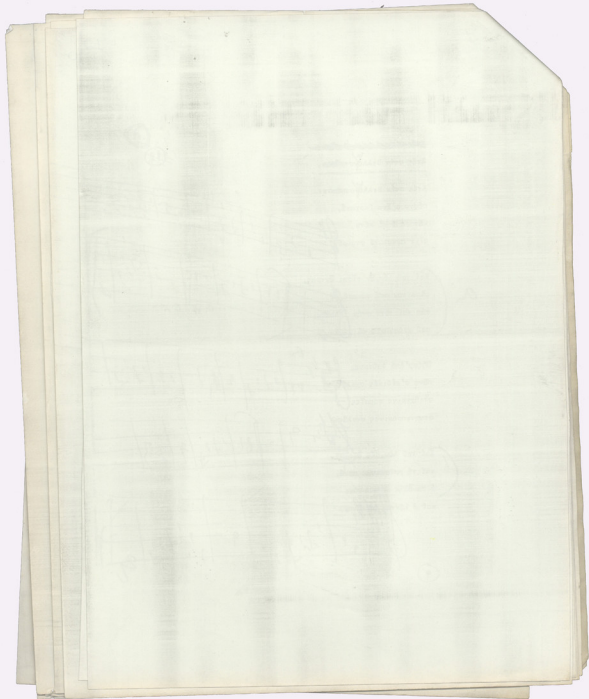
Ρ. ΠΕΣ στον παπα Στάφο,

προσευχή νδ κ'ένες,

πές στον μουζήτη,

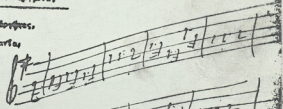
πές και στον Ιάση.

Ποδὸς τῆς Ἐπιγραφῆς Ἐργασίας

Ἐπιτὸς οἱ Ἕλληνας ἀρτίους,
ποδ εἰσάτε σὴ Γερμανία
ἐπιπρε με χαρτίσιον,
νὲ πῶν ἢ κορτίσιον)

Ἄν' τὲ πολλὲ, ποδ ὑποσάουσα,
ἐπιπρε γενεϊδία,
κῆντε κων ἐργασάουσα,
να' ρῶουσα σὴν Ἕλληνας

